

tilsigtes kun at undtage Markveje eller saadanne private Veje, der kun har Betydning for Driften af en enkelt Ejendom eller en begrænset Kreds af Ejendomme og derfor kun benyttes af stedkendte Personer, men er uden anden færdselsmæssig Betydning.

Ændringsforslag Nr. 22 paabyder Skolemyndighederne at træffe fornødne Foranstaltninger til at beskytte Børnene mod Farerne fra den kørende Færdsel ud for Skolen.

Ved Ændringsforslag Nr. 23 formener Udvalget det rigtigt at imødekomme et ofte fremsat Ønske om, at Kommunerne faar Adgang til at faa Andel i de Bøder, der idømmes i Henhold til denne Lov.

Et *Mindretal* (Vagn Bro, Elgaard, Fibiger, Himmelstrup, Hedelund, Kr. Kristensen og Ulrich) maa mene, at det er ganske urimeligt, og for den øvrige Færdsel forvirrende, at Sporvogne, der i Henhold til § 11, Stk. 3, har Forkørselsret overfor den øvrige Færdsel, ikke overfor hinanden er underkastet de samme Bestemmelser, som er gældende for den øvrige Færdsel. Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag Nr. 7.

Et *andet Mindretal* (Knud Hansen, Himmelstrup og F. K. Madsen) har stillet Ændringsforslag Nr. 6 af Hensyn til de mange Tusinde Fodgængere, der daglig er udsat for Fare ved Opstigningen paa eller Nedstigningen fra Sporvognene paa de Steder, hvor der ikke findes Refuger.

Et *tredie Mindretal* (Fibiger og Ulrich) har ikke kunnet tiltræde Ændringsforslag Nr. 1, idet Mindretallet maa mene, at dette er et Indgreb i den private Ejendomsret og derfor vil stride mod Grundloven. Mindretallet mener ligeledes, at det er et ganske forkert Synspunkt, Flertallet anlægger, naar det tror, at Reklametavler i det hele taget afleder den motorkørendes Agtpaagivenhed overfor Færdselen.

Ændringsforslaget vil kun medføre

Ulemper og økonomisk Tab for en Mængde Mennesker, der har sat betydelige Beløb ind paa dette Omraade, uden samtidig at være til nogen som helst Gavn for Færdselsikkerheden.

Mindretallet maa derfor mene, at § 3, Stk. 2, i Lovforslaget uændret bør vedtages.

Et *fjerde Mindretal* (Ulrich) maa mene, at Tiden er inde, hvor det paabydes Fodgængere at gaa imod den øvrige Færdsel, naar de færdes ad Kørebaner. Kendsgerningerne viser, at en Mængde Ulykker sker ved, at Fodgængere køres ned af bagfra kommende Køretøjer, fordi Førerne af disse, af en eller anden Grund, ikke kan se dem. Det turde derfor være indlysende formaalstjenligt at indsætte den af Mindretallet foreslaaede Bestemmelse i Loven, baade af Hensyn til Fodgængernes Sikkerhed og af Hensyn til den øvrige Færdsel. Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag Nr. 5.

Et *femte Mindretal* (Rager) foreslaar ved Ændringsforslag Nr. 8 Indførelse af Venstreforkørselsret og forbeholder sig at begrunde sin Stilling i Salen. Samme Mindretal kan heller ikke gaa med til at stryge den Justitsministeren givne Ret til i visse Tilfælde at give Forkørselsret for Hovedfærdselsaarens Færdsel, jfr. Ændringsforslag Nr. 9, og vil ogsaa paa dette Punkt begrunde sin Stilling i Salen.

Et *sjette Mindretal* (Vagn Bro) bemærker i Anledning af det stillede Ændringsforslag under Nr. 11, at Mindretallet selvsagt ogsaa kræver, at kørende i daarligt Føre skal udvise de største Hensyn i Retning af ikke at tilstænke andre vejfarende, men Mindretallet mener, at Lovforslagets Bestemmelser om, at kørende i videst muligt Omfang skal undgaa saadan Tilstækning, er fyldestgørende. Ændringsforslagets rigoristiske Bestemmelse vil formentlig kunne medføre unødigt Chikaneri og paa urimelig Maade virke hindrende paa Færdselen.